

ZATON UTRDB

Medtem ko se ponekod, predvsem na mejah, še ohranjajo posamezne oblike grajenih utrdb, lahko vendarle rečemo, da je po drugi svetovni vojni, zaradi povečane dinamičnosti vojskovanja, utrjevanje spremenilo svoj značaj in prešlo s stalnih fortifikacij (bojnih položajev) na stalna zaklonišča inčasne, poljske bojne položaje.

Pravzaprav po drugi svetovni vojni ne moremo več govoriti o utrdbah. Če se bojni položaji že utrjujejo, prevladuje, tudi na področju nekdanje Jugoslavije in z njo Slovenije, poljska oziroma v redkejših primerih prefabricirana lahka fortifikacija. Zaklonišča za raketne lanserje s svojimi meter debelimi armiranobetonskimi stropovi, kot so na primer tista na Medvedjem brdu in Pasji ravni, radarske postaje, kot je tista na Ljubljanskem vrhu, zaščitni hangarji za letala v Cerkljah, ter navsezadnje tudi znani bunkerji v Gotenici, ki sodijo že pod policijsko administracijo, sodijo bolj v domeno zaklanjanja kot utrjevanja. Utrdboslovna stroka teh stavb ne pojmuje več kot utrdb, ampak kot zaklonišča.

Zgoraj: pogobljeno izstrelišče za raketni lanser na Pasji ravni.
Spodaj: Pasja ravan, vhod v podzemno zaklonišče.

Top: Pre-dug launching area for rocket launchers at Pasja ravan.
Bottom: An entry into an underground shelter, Pasja ravan.

(foto / photo: A.J.P.)

Armiranobetonsko zaklonišče za raketne lanserje na Pasji ravni.
Underground concrete shelter for rocket launchers at Pasja ravan.

(foto / photo: A.J.P.)